

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/67/2017
Identifikačné číslo spisu: 9016010008
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9016010008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: R. I., bytom N. Z. XX, XXX XX N. B., právne zastúpeného: JUDr. Peter Frajt, advokát, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 5, IČO: 47 240 369, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/27/2016-32 zo dňa 23. marca 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/27/2016-32 zo dňa 23. marca 2017 vo výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alšie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

(1) Uznesením, č. k. 1S/27/2016-32 zo dňa 23. marca 2017 Krajský súd v Bratislave konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 37154/2015-1539/302/Pet zo dňa 12. augusta 2015 zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

(2) V odôvodnení uznesenia ohľadom náhrady trov konania krajský súd poukázal na ustanovenie § 170 písm. b/ Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené. Zároveň konštatoval, že nevzhliadol splnenie podmienok na aplikáciu ustanovenia § 171 ods. 1 SSP v zmysle ktorého ak účastník konania zaviniť odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania. Mal za to, že žalovaný procesne nezaviniť zastavenie konania, pretože jednorazový finančný príspevok žalobkyne rozhodnutím žalovaného z 12. augusta 2015 nebol priznaný z dôvodu, že táto oprávnenosť nároku ku dňu rozhodnutia žalovaného nepreukázala a urobila tak až po podaní žaloby.

(3) Proti tomuto uzneseniu čo do výroku o trovách konania podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Poukázala na ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č. 264/2014 Z. z. o poskytnutí jednorazového finančného príspevku vojnovým sirotám a namietala, že pokiaľ žalovaný doklady predložené žalobkyňou za dostatočné nepovažoval, mal si ich od žalobkyne vyžiadať a poskytnúť jej termín na ich predloženie,

čo neurobil a vydal rozhodnutie o nepriznaní príspevku s odôvodnením, že žalobkyňa žiadnym úradným dokladom nepreukázala, že jej otec padol, bol popravený, resp. zomrel na následky zranenia ako účastník národného boja za oslobodenie.

(4) Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol túto podľa § 461 SSP zamietnuť pre jej nedôvodnosť. Namietal, že až v žalobe žalobkyňa poukázala na existenciu Osvedčenia Ministerstva národnej obrany č. 12161/1969 zo dňa 25. júna 1971 uviedol, že považuje napadnuté uznesenie krajského súdu po skutkovej a právnej stránke za správne. Navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť pre jej nedôvodnosť a žalobkyni náhradu trov kasačného konania nepriznať.

(5) Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, v súlade s § 455 SSP bez pojednávania, a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne bola podaná dôvodne a uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/27/2016-32 zo dňa 23. marca 2017 je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

(6) V konaní nebolo sporným, že postupom podľa § 5 ods. 5 zákona č. 264/2014 Z. z. až v priebehu konania pred súdom došlo k zmene preskúmaného rozhodnutia žalovaného č. 37154/2015-1539/302/Pet z 12. augusta 2015 rozhodnutím ministerky spravodlivosti č. 39635/2016/10 zo dňa 14. decembra 2016 tak, že žalobkyni bol jednorazový finančný príspevok priznaný v plnej výške, t. j. 2.655,52 Eur. V dôsledku uvedeného žalovaný a aj žalobkyňa navrhli zastavenie konania.

(7) Pri posudzovaní nároku na náhradu trov krajský súd dospel k záveru, že žalovaný procesne nezavinil zastavenie konania, pretože jednorazový finančný príspevok žalobkyni rozhodnutím žalovaného z 12. augusta 2015 nebol priznaný z dôvodu, že by táto oprávnenosť nároku preukázala ku dňu rozhodnutia žalovaného ale urobila tak až po podaní žaloby.

(8) Záver krajského súdu, že žalovaný zastavenie konania procesne nezavinil, odvolací súd považuje za predčasný. Krajský súd totižto opomenul zaoberať sa povinnosťou žalovaného vyzvať oprávnenú osobu na predloženie dokladov osvedčujúcich nárok na jednorazový finančný príspevok vojnovým sirotám uloženou žalovanému v § 3 ods. 3 zákona č. 264/2014 Z. z., čo žalobkyňa v kasačnej sťažnosti aj namietala. Vyhodnotenie tejto skutočnosti má pritom podstatný a rozhodujúci vplyv pre prijatie objektívneho záveru o dôvodnosti, či nedôvodnosti žaloby.

(9) Z vyššie uvedených dôvodov považoval kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne za dôvodnú a rozhodol podľa § 462 ods. 1 SSP o zrušení napadnutého výroku rozhodnutia krajského súdu a vrátení mu veci na ďalšie konanie. V ďalšom konaní krajský súd vyhodnotí aj argument žalovaného, že z dôvodu vypracovania jednotného tlačiva na podanie žiadosti o jednorazový finančný príspevok vojnovým sirotám, ktoré použila aj žalobkyňa, nemal povinnosť osobitne ju vyzývať na predloženie osvedčenia bývalého MNO podľa § 8 zákona č. 255/1946 Zb., a to z hľadiska trvania (zachovania) povinnosti uloženej žalovanému v § 3 ods. 3 zákona č. 264/2014 Z. z.. Krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

(10) Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.